

der ved konstant effektiv rente fremkommer som følge af forkortelsen af restløbetiden. Ved at anvende den matematiske kursværdi opnås en jævn udvikling i obligationsbeholdningens værdi og dermed afkastet. Dette harmonerer med selskabernes opgørelse af livsforsikringshensættelserne, som sker til en fast (garanteret) rente, således at passivside i selskaberne heller ikke opgøres til markedsværdi.

Baggrunden for udvalgsarbejdet er, at der i dag ikke findes almindeligt anerkendte metoder til at opgøre passivside til markedsværdi. Udvalgets hovedopgave vil derfor være at søge at udarbejde sådanne metoder. Det forventes at den nødvendige regulering vil kunne foretages af finanstillstyret i bekendtgørelsesform.

3. Høring

Samtidig med fremsættelsen er forslaget sendt i høring hos Advokatrådet, Amdradsforeningen i Danmark, Andelskasseforeningen, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsmarkedet Tillægspension, Arbejdsministeriet, Boligministeriet, Danmarks Nationalbank, Dansk Handel & Service, Dansk Industri, Dansk Landbrugs Realkreditfond, Dansk Aktionærforening, Danske Finansieringsselskabers Forening, Den Danske Aktuarforening, Den danske Børsmæglerforening, Den Danske Finansanalytikerforening, Det Danske handelskammer, Erhvervsministeriet, Finansforbundet, Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk A/S, Finansministeriet, Finansrådet, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Fondsrådet, Forbrugerrådet, Foreningen af Firmapensionskasser, Foreningen af J.A.K. Andelskasser, Foreningen af Registrerede Revisorer, Foreningens af Statsautoriserede Revisorer, Grønlands Hjemmestyre, Håndværksrådet, Indskydergarantifonden, InvesteringsForeningsRådet, Justitsministeriet, KommuneKredit, Kommunernes Landsforening, Kongeriget Danmarks Hypotekbank, Københavns Fondsbørs A/S, Lokale Pengeinstitutter, Lønmodtagernes Dyrtidsfond, Realkreditrådet, Rigsombudsmanden på Færøerne, Rådet for Dansk Forsikring og Pension, Sammenslutningen af Danske Andelskasser, Skatteministeriet, Socialministeriet, Udenrigsministeriet og Værdipapircentralen.

4. Administrative, statsfinansielle og miljømæssige konsekvenser

Forslaget har ikke administrative konsekvenser for det offentlige.

Forslaget vil få statsfinansielle konsekvenser, i det omfang forhøjelsen af aktieloftet fører til en omfordeling af pensionsinstitutternes placeringer fra realrenteafgiftspligtige investeringer (f.eks. obligationer) til aktier, der er friholdt for realrenteafgift. Omfordelingen skønnes i første omgang at omfatte de institutter, der i forvejen udnytter det eksisterende aktieloft fuldt ud.

Lovforslaget skal imidlertid ses i sammenhæng med skatteministerens forslag om at afskaffe realrenteafgiften og i stedet pålægge afkastet af obligationer og aktier en nominal afgift på henholdsvis 26 og 10 pct. Gennemføres de to forslag samtidigt, vil provenutabet blive mindre.

Lovforslaget har endvidere ikke miljømæssige konsekvenser.

5. Erhvervsmæssige konsekvenser

En højere investeringsgrænse for aktier kan øge den risikovillige kapital, der stilles til rådighed for dansk erhvervsliv.

Det er imidlertid ikke givet, at en højere grænse vil indebære forøgede investeringer i danske aktier, idet pensionsinstitutterne inden for de seneste år har forøget investeringerne i udenlandske aktier betragteligt.

Der er ikke kapitalmarkedsmæssige hensyn, der tilsiger forskelle i investeringsgrænserne for livsforsikringsselskaber, tværgående pensionskasser, firmapensionskasser, LD, ATP og Arbejdsmarkedets Erhvervsygydomssikring.

Lovforslaget ikke vil have økonomiske konsekvenser i form af øget administration.

6. Forholdet til EU-retten og andre landes lovgivning på området

Investeringsgrænser for livsforsikringsselskaber og pensionskasser følger ikke direkte af EU's livsforsikringsdirektiver. EU's livsforsikringsdirektiver er minimumsdirektiver om spredningsregler m.v., hvor det er op til medlemslandene at fastsætte mere detaljerede regler.

Investeringsgrænserne i de enkelte EU-lande er derfor meget varierende. Ifølge en opgørelse foretaget af OECD i 1996 er aktiegrænsen for livsforsikringsselskaber i Tyskland på 30 pct. for indenlandske aktier og 6 pct. for udenlandske aktier, mens der i Sverige er en grænse på 25 pct. for aktier. Franske livsforsikringsselskaber må investere op til 65 pct. i aktier og noterede værdipapirer. I Holland er der ingen grænser for aktieinvesteringer, bortset fra en grænse på 10 pct. i noterede værdipapirer.